

FAGLIG GODKJENT HØRINGSdokUMENT

Innledning

Årøya (VV00002299)

Godkjent av	
Oppstartsdato	04.03.2021
Planlagt revisjon	
Sametingskonsultasjon	
Godkjent dato	
Høringsdato	
ephorte saksnummer	2021/1318
Forvaltningsmyndighet	Verneområdestyret for Lyngsalpan landskapsvernområde/Ittugáissáid suodjemeahcci
Forvaltningsmyndighetstype	Verneområdestyre
Oppsyn	https://www.naturoppsyn.no/lokalkontorer/
Fylker	Troms og Finnmark
Kommuner	Lyngen
Verneform	landskapsvernområde med dyrelivsfredning
Verneplan	Verneplan for sjøfugl
Vernet dato	04.06.2004

Om forvaltningsplanen

Forvaltningsplanen skal sikre en helhetlig forvaltning av verneområdet ved å gi retningslinjer om bruk og brukerinteresser, informasjon, skjøtsel, tilrettelegging og andre tiltak. Forvaltningsplanen er en presisering og utdyping av verneforskriften, og gir retningslinjer for dispensasjonspraksis. Forvaltningsplanen definerer videre mål for forvaltningen av verneområder, og beskriver aktuelle tiltak for skjøtsel, tilrettelegging, besøksforvaltning mm.

Verneforskriften med tilhørende kart gir rammen for utarbeidelse av denne forvaltningsplanen. Forvaltningsmyndigheten (Lyngsalpan verneområdestyre) har ansvar for utarbeidelsen av planen, som så sendes på høring til grunneiere og andre berørte interesser. Planen skal godkjennes av Miljødirektoratet. Mer informasjon finnes på Naturbase.no

Forvaltningsplanen gis en varighet på 10 år, eller inntil den blir avløst av revidert versjon.

Forvaltningsmyndighetens oppgave

Forvaltningsmyndigheten har ansvar for å forvalte verneområdet i tråd med verneformålet, og å treffe nødvendige tiltak hvis verneverdier trues.

Forvaltningsmyndigheten utøver myndighet etter verneforskriften. Dette omfatter myndighet til å treffe vedtak om dispensasjon fra vernebestemmelsene. Forvaltningsmyndigheten kan også gi utfyllende retningslinjer om forvaltning av verneområdet og om skjøtsel. Forvaltningsmyndigheten har videre ansvar for informasjon til grunneiere, rettighetshavere og allmennheten om verneverdiene og vernebestemmelsene.

Forvaltningsmyndigheten har som oppgave å planlegge og utføre skjøtsel i verneområdet, og å registrere og dokumentere naturverdier i området.

Forvaltningsmyndighetens handlingsrom følger av naturmangfoldloven og verneforskriften for verneområdet. Verneforskriften fastsetter forbudsbestemmelser, unntaksbestemmelser og spesifiserte dispensasjonsbestemmelser for verneområdet. Forvaltningsmyndigheten har i tillegg hjemmel til å gi dispensasjon fra vernebestemmelsene i naturmangfoldloven § 48.

De sentrale forvaltningsorganer har overordnet ansvar for verneområdeforvaltningen, blant annet gjennom klagebehandling og fastsettelse av rammene for forvaltningen. Sentrale forvaltningsorganer er Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet.

Mer informasjon finner du på [Miljødirektoratet.no](https://www.miljodirektoratet.no)

Tilleggsopplysninger

Vedtak om oppstart av forvaltningsplan ble fattet av Lyngsalpan verneområdestyre i møte 4. mars 2021. Oppstartsmelding sendt ut til aktuelle samarbeidspartnere og lagt på verneområdestyrets hjemmeside og delt på facebook. Oppstart av arbeidet ble også annonsert i lokalavisa "Framtid i Nord". Området ble NIN-kartlagt høsten 2021. Arbeidet med forvaltningsplanen ble derfor satt på pause til rapport etter kartlegging var klar.

Områdefakta

Årøya (VV00002299)

Landareal (daa) 2947
Sjøareal (daa) Nei
IUCN-status IUCN_IV
Ramsar-status
Emerald-status

Internasjonale forpliktelser

Norge har undertegnet en rekke internasjonale miljøavtaler. Mange av våre verneområder er svært viktige bidrag til at slike avtaler kan følges opp og gjennomføres i praksis.

Mer informasjon: ([Internasjonale avtaler \(IUCN\)](#))

IUCN-tekst

Norge er medlem i ([Den internasjonale naturvernunion \(IUCN\)](#)). Den har som mål å bevare natur og biologisk mangfold. Det finnes et eget program for arbeid med verneområder ([Protected Areas](#)).. Under dette programmet utvikles det veiledning for å øke effektiviteten i arbeidet med å beskytte natur. En av disse er et klassifiseringssystem med såkalte [IUCN kategorier](#). Disse kategoriene benyttes i stor grad for å sammenlikne arbeidet med verneområder mellom ulike land, både regionalt og globalt.

Natur

Årøya (VV00002299)

Beskrivelse

Årøya landskapsvernområde med dyrelivsfredning ble vedtatt opprettet 4. juni 2004. Formålet med vernet er å bevare ei middels stor øy og en holme i Lyngenfjorden med dens natur- og kulturlandskap med tilhørende dyreliv. Området har særlig betydning som hekkeområde for sjøfugl i Troms.

Store deler av verneområdet har ilandstigningsforbud fra og med 1. mai til og med 15. juli. Unntak fra ferdselsforbudet er fra Kvennesbukta til Ytre Moltebærnesbukta på østsiden, og fra Sommersetneset til Storbuktneset på vestsiden av øya. Bunken har ikke ferdselsforbud.

Naturtyper beskrivelse

Store deler av Årøya er vurdert til å være boreal kalkfattig hei. Det er også en del sumpskogmarker og engpregete beiteskoger som tidligere trolig har vært åpne naturbeitemarker eller slåtteenger fra gammelt av. Det er en god del myrer på Årøya, men storparten av disse er preget av torvtaking. Topografisk ligger disse til rette for dannelse av nedbørsmyrer i flatt terreng på høydedragene, men mange av nedbørsmyrene kan ha blitt endre til fattige jordvannsmyrer ved senking av myrplanet grunnet uttak av torv.

Trolig har hele myrplanet blitt senket så mye at det har gitt gode vekstmuligheter for bjørk.

Enkelte myrer er vurdert som mindre påvirket av torvteking og kartlagt som nedbørsmyrer eller fattige jordvannsmyrer med en del fysisk påvirkning.

Sumpskogmarkene har stor grad av beitepåvirkning og skogbunnen er karakterisert som nært fukteng eller våteng med flytende overganger mellom engpreget skogsbunn og mer typisk sumpskogsmark. Flere av engene rundt de gamle boplassene har tidligere vært brukt som slåttemarker. Disse har ligget brakk siden 1970-tallet, både uten slått eller beite. Disse er nå i nyere tid igjen tatt i bruk som beite og har derfor gitt et mosaikkpreget bilde med tresatt eng og åpen eng som både er beitepreget og slåttepreget, og til dels ryddet. Flere steder er det flytende overganger mot skog, gjerne ung ensjiktet skog som er kommet opp de siste 50 årene siden områdene var i bruk sist.

Arter beskrivelse

Årøya var tidligere fredlyst som egg og dunvær; i 1805, 1822, 1844 og frem til 1982. Det hekker mye sjøfugl på Årøya. Eksempler på arter som er påvist hekkende er: Tjeld, Gråmåke, svartbak, Krykkje, rødnebbterne, fiskemåke, teist, ærfugl og grågås. Bestanden av grågås ser ut til å ha vokst betraktelig de siste årene.

Det finnes en del interessante kulturmarksplanter rundt husene ved det gamle bruket innerst i Vågen. Det er også registrert kalkkrevende arter på øya. Av strandvegetasjon finnes det en rullesteinsstrand med frodig urtevegetasjon i tangvollen.

Rødlistearter beskrivelse

Av registrerte rødlistede arter blant karplanter finnes en forekomst av smånesle (vu)

Teist (NT)

Fiskemåke (VU)

krykkje (EN)

Gråmåke (VU)

Ærfugl (VU)

Geologi beskrivelse

Årøya er en del av Nordmannvikdekket og består hovedsakelig av hovedbergarten Mylonitt/Fyllonitt. Dette er en bergart som består av meget finkornete sammensveiset bergartsmateriale dannet i forkastningssoner der bevegelser i jordskorpa har ført til knusing og utgning.

Klimaendring

Med fortsatt raskt økende klimagassutslipp beregnes følgende medianverdier for klimaendringer for Troms fram mot slutten av dette århundret (Klimaprofil Troms, norsk klimaservicesenter, 2015):

- **Årstemperatur:** Økning på ca. 2-5°C. Temperaturen forventes å øke mest om vinteren.
- **Årsnedbør:** Økning på ca. 5- 40 %. Styrregnepisodene blir kraftigere og vil forekomme hyppigere, regnflommene blir større og kommer oftere. Sesongmessig fordeler dette seg slik:
 - Vinter: 10 - 40 %
 - Vår: 0 - 65 %
 - Sommer: 10 - 35 %
 - Høst: 10 - 45 %
- Betydelig reduksjon i snømengdene og antall dager med snø. Flere smelteepisoder om vinteren. I lavtliggende områder vil snøen bli nesten borte i mange år, mens det i høyfjellet kan bli større snømengder i enkelte områder
- Det blir færre isbreer, og de som er igjen har blitt mye mindre.
- Havnivået øker med mellom 15 og 55 cm avhengig av lokalitet

Med reduserte klimagassutslipp vil klimaendringene kunne bli betydelig mindre.

Et varmere klima vil kunne påskynde gjengroing i kulturlandskapet der skjøtselen har opphørt. I tillegg kan varmen bidra til nye problemer knyttet til fremmede arter blir økende framover. Den antatte havnivåstigningen kan påvirke massetransporten i havet og dermed endre dynamikken på sandstrender og kystnære områder.

Annen negativ påvirkning

Selv om det er trusler utenfor verneområdene som truer sjøfuglbestanden nasjonalt, er det viktig å sikre optimale forhold innenfor verneområdene. En må sikre at ferdselsforbudet overholdes. Samtidig er det viktig at området fortsatt brukes til beite for å bidra til å beholde det åpne landskapet og hindre gjengroing av de gamle slåttemarkene. Verneområdestyret vil etablere et bevaringsmål på å ta vare på de gamle kulturmarkene. Vegetasjonen på kulturmarkene skal sages vekk og villsauene på beite skal deretter holde vegetasjonen nede. I tilfelle beite på Årøya avsluttes skal kulturmarkene slås manuelt.

Årøya ligger midt i Lyngenfjorden og det kommer inn en del herreløst avfall fra sjøen. Dette kan være en trussel for sjøfuglene som ikke alltid ser forskjell på mat og plast/tauverk i tillegg til at de kan gå seg fast. Det er derfor viktig å gjennomføre regelmessige strandryddeaksjoner.

Det er en del etterlatenskaper etter forsvaret, og særlig etter 2. verdenskrig. Det ligger fortsatt en del kraftig piggtråd igjen langs sjøkanten noen steder i landskapsvernområdet. Forsvaret har utarbeidet forslag til forskrift for skyte- og øvingsfelt i sjø. I forslaget til forskriften om skyte- og øvingsfelt er det foreslått skytefelt i luften over verneområdet. Dette vil være i strid med å ta vare på området som hekke og oppvekstområde for sjøfugl.

BruksHistorikk

Årøya (VV00002299)

Eierstruktur

Årøya (5424 104/1) var tidligere i privat eie. Forsvaret kjøpte ut de private eierne under den kalde krigen på 1970-tallet. Øya ble fraflyttet, og det ble ferdselsforbud på øya frem til 1. juli 2006. Lyngen, Storfjord og Kåfjord kommuner kjøpte i fellesskap øya tilbake fra forsvaret i 2005. Øya eies derfor i fellesskap av de tre kommunene selv om den er registrert i Matrikkelen som en del av Lyngen kommune. Hele Årøya er også sikret som friluftsområde og kan ikke omreguleres eller selges uten samtykke fra Miljødirektoratet.

Bonken (5424 104/7) er en del av landskapsvernområdet, men er i privat eie, og ikke en del av det statlig sikret friluftsområdet.

Verneprosess

Verneprosessen var en del av verneplan for kystregion i Troms fylke. Tilrådingen omfattet 34 områder som ble foreslått vernet etter naturvernloven av 1970. Utkast til verneplan for kystregionen i Troms fylke ble sendt på lokal høring 22.03.96. Ett område ble ettersendt på lokal høring 03.04.97. Videre behandling av planen ble utsatt i påvente av St.meld. nr. 43 (1998-99) Vern og bruk i kystsona (i påfølgende tekst omtalt som kystmeldingen) og Stortingets behandling. Meldingen ble lagt frem 18.06.99 og behandlet i Stortinget 25.05.00, jf. Innst. S. nr. 168 (1999-2000) fra energi- og miljøkomiteen. Planen ble sendt på sentral høring 11.04.03.

Vernet ble fastsatt ved kongelig resolusjon 4. juni 2004.

Restriksjonsområder

I tiden fra og med 1. mai til og med 15. juli er det forbud mot ilandstigning og ferdsel på Årøya. Unntak fra dette er fra Kvennesbukta til Ytre Moltebarnesbukta på østsiden, og fra Sommarsetneset til Storbuktneset på vestsiden av Årøya. For unntakene gjelder ferdselen kun i et 100 m bredt belte fra sjøen. Det er ikke ferdselsrestriksjoner på Bonken.

Brukshistorie

Årøya har sannsynligvis vært bebodd eller besøkt siden jernalderen. Fra skriftlige kilder kjenner man til bosetting fra 1600-tallet, og det har foregått skatteinnkreving fra Årøya siden 1500-tallet. Det har vært både husmannsplasser og flere småbruk på øya, men det har også vært handelssted, poståpneri og dampskipsekspedisjon der.

Under 2. verdenskrig etablerte okkupasjonsmakten et hærkystbatteri på nordenden av øya. Mot slutten av 2. verdenskrig ble Årøya, som eneste sted i Lyngen kommune, tvangsevakuert. Tyskerne hadde blant annet en fangeleir ute på Årøya med flere hundre russiske krigsfanger - 750 fanger til sammen

på Årøya og i Rottenvik (Kilde: Norge under okkupasjon, Brattli, Hjeltnes, Pryser og Randal).

Under opprustningen av den "kalde krigen" eksproprierte Forsvaret øya i 1976. Øya ble stengt for allmenn ferdsel, og det ble bygget videre på forsvarsverket som tyskerne hadde anlagt under krigen. Det meste av anleggene fra krigen og "kald krig" ligger på den nordlige delen av øya, utenfor landskapsvernområdet.

Forsvaret avsluttet sin tilstedeværelse på Årøya og kommunene Lyngen, Storfjord og Kåfjord gikk sammen og kjøpte øya tilbake fra Forsvaret i 2005. Hele øya ble samtidig statlig sikret friluftsområde, støttet av Direktoratet for naturforvaltning (i dag Miljødirektoratet). Det vises til forvaltningsplan for det sikra friluftsområdet for mer informasjon.

Man kan fortsatt se spor etter fast bosetting i Vågen, Sommarsetet, Storbukta og Holmenden. Bruket i Vågen ligger like utenfor landskapsvernområdet mens de øvrige ligger i landskapsvernområdet. Disse boplassene er sannsynligvis svært gamle bosteder da Årøya allerede i 1743 omtales som en "gammel finne plads" (fra generaljordeboken) Navnet Sommersete kan tyde på at det har vært sesongflytting er mellom ulike bosteder innen fjorder og elvedaler.

De som bodde på øya levde av husdyrhold, fiske og sanking fra naturen. Ofte hadde husholdet en eller to kyr og noen få sauer. Utenfor øya fisket de sei, torsk og aure. Om sommeren hesjet familien høy til vinterbruk. Husholdet hadde også eget potetland. Edderdun var regnet som det fineste fyll til dyner og innsamling av duna ble gjort etter at fugleungene hadde forlatt redet. Det ble også sanket egg fra sjøfugl og satt snarer til rypefangst. Restene av hus på Årøya vitner om typiske småbruk med fiskerbondetilpasning. Det er rester etter våningshus og fjøs, samt naust og gamle båter. Rundt innmarka er det flere steder fortsatt steingjerder.

I tillegg til landbruk og fiske/fangst livberget beboerne seg på Årøya en periode på uttak av torv. Det ble hentet ut store mengder torv fra Årøya til smelteovnene i Ankerlia. Gruvene i Kåfjord var i drift 1898-1919 og kobbermalmen ble fra 1910 smeletet i Ankerlia. Det var derfor stort behov for brensel. Torv ble også brukt til brensel i privat sammenheng. Myrene på øya bærer preg av at det har vært tatt torv.

Landbruk

Det er drevet med landbruk på øya gjennom flere hundre år. Det var opphold i den perioden forsvaret hadde øya i sitt eie. I 2010 ble det imidlertid skrevet avtale mellom Lyngen kommune og Lyngen villsauglag for å ha villsau på beite på øya på sommeren. Det er åpnet for å ha inntil 100 vinterfora sau med lam på øya. Innføring av beitedyr på øya har gjort at de gamle jordene blir beitet, og får et beitepreg. Dette er med på å hindre at jordene gror igjen. Sauene bidrar også til å holde det øvrige landskapet mer åpent.

Reindrif

Det drives i dag ikke med reindrift på øya, og bestemmelser om reindrift ble ikke tatt med i forskrifta da det ikke var aktuelt, jf. kongelig resolusjon.

Friluftsliv

Selv om friluftsliv ikke er en del av verneformålet brukes Årøya mye til friluftsliv, og området er et statlig sikret friluftsområde. Det er godt tilrettelagt for friluftsliv utenfor landskapsvernområdet, i Vågen, nord på øya. Der er flytebrygge, kai, dagsturhytte, badstue, bord og benker og toalett. Det er også en kjerrevei/sti opp til Ørnhaugen hvor det er tilrettelagt med bål plass og gapahuk.

Det er ikke så mye friluftsfersdsel i selve landskapsvernområdet. Det er ei privat hytte på øya «Bonken», som forøvrig også er i privat eie.

Det er ferdselsrestriksjoner i landskapsvernområdet i perioden 1. mai - 15. juli. Unntak fra dette forbudet er fra Kvennesbukta til Ytre Moltebærnesbukta på østsiden av øya og fra Sommarsetneset til Storbuktneset på vestsiden av øya. Unntakene for ferdselsrestriksjonene gjelder kun i et 100 m bredt belte fra sjøen.

Jakt og Fiske

Det har ikke vært drevet med organisert jakt eller fangst i området etter at området ble frigitt fra Forsvaret.

Verneforskriften for verneområdet legger ikke begrensinger på utøvelse av jakt etter viltlovens bestemmelser. Det er også tillatt å bruke jakthund i denne sammenhengen. Grunneier har med hjemmel i viltloven enerett til jakt og fangst.

Det er også med hjemmel i verneforskriftene tillatt med jakt på sel. *I slike tilfeller må det, i tillegg til tillatelse fra grunneier, søkes om fellingstillatelse fra fylkeskommunen.*

Rettighetshaver kan også med hjemmel i verneforskriften sanke egg og dun i landskapsvernområdet. I Nordland, Troms og Finnmark er det bare lov å sanke egg fra følgende arter: Gråmåke, Svartbak og Kvinand. Man kan også sanke egg fra grågås før 15/4. Statsforvalteren kan gi tillatelse til sankning av egg fra grågås utover 15/4 dersom det foreligger en godkjent forvaltningsplan for grågås.

Reiseliv

Det er mye satsing på reiseliv i kommunene rundt Årøya, og det er flere reiselivsanlegg i nærheten, på fastlandet. Noen av disse bruker Årøya en del, men hovedsakelig den nordre delen av øya, utenfor landskapsvernområdet. Det er ikke lagt til rette for landing med større båter andre steder enn i Vågen. All tilrettelegging og informasjon vil gjøres utenfor vernegrensen.

Forskning og undervisning

Vitenskapelige undersøkelser og undervisning som ikke er i strid med verneformålet, og som gjennomføres i samsvar med verneforskriften, kan skje uten tillatelse fra vernemyndigheten. Vitenskapelige undersøkelser som ikke kan gjennomføres i samsvar med verneforskriften trenger dispensasjon fra forvaltningsmyndigheten.

De siste årene har området blitt godt kartlagt. Det er foretatt både kartlegging av kulturminner av det meste av øya og NIN-kartlegging av landskapsvernområdet.

Det er utarbeidet en formidlingsplan, og det er satt opp flere plakater med historien til Årøya inne i dagsturhytta i Vågen. Nord Troms museum har også laget et digitalt undervisningsopplegg for å formidle historien på øya. Denne skal bli tilgjengelig på museet sine hjemmesider.

Det er laget informasjonsplakat om landskapsvernområdet som er satt opp på dagsturhytta i Vågen. Det er også laget en artsplakat med fugler som er satt opp på kaia.

Huset på Sommersetet er det eneste gjenstående huset som vitner om en bosetting gjennom flere hundre år på Årøya.

Kulturminner

Kulturminner fra før 1537 er automatisk fredet. I tillegg er alle samiske kulturminner fra 1917 eller eldre automatisk fredet.

Tiltak i tilknytning til de automatiske freda kulturminnene i landskapsvernområdet vil kreve tillatelse etter kulturminneloven i tillegg til verneforskriften. I tillegg er en sikringssone rundt kulturminnet fredet. Hvis ikke kulturminnemyndigheten har fastsatt avgrensning, gjelder et fem meter bredt belte fra kulturminnets synlige ytterkant (kulturminneloven § 6).

I tilfeller hvor det kommer fram gjenstander eller andre spor fra eldre tid, må melding sendes omgående til fylkeskommunen, jf. kulturminneloven § 8. Eventuelt arbeid som pågår når tilfellet oppstår må stanses.

Årøyas kulturminner er godt kartlagt gjennom et godt samarbeid mellom Nord Troms museum, Troms og Finnmark fylkeskommune, Sametinget og Ishavskysten friluftsråd. Rapport fra kartlegginger ligger vedlagt og er et godt kunnskapsgrunnlag for forvaltningen av området.

Bygg og Installasjoner

Det er et generelt forbud mot tekniske inngrep i verneområdet. Det er listet opp ulike aktiviteter som ikke er tillatt, blant annet oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, oppfylling, planering og lagring av masse og drenering og annen form for tørrlegging. Opplistingene er ikke uttømmende, noe som innebærer et forbud mot lignende inngrep.

Det er to eiendommer innenfor landskapsvernområdet på Årøya der det fortsatt står/delvis står bygninger.

På Sommersetet er fortsatt bolighuset inntakt med tak og vegger, men ikke beboelig slik det står nå. Sauer har tatt seg inn i huset og vinduer har stått åpen, og blitt knust. Taket er imidlertid tett, og det er ikke fuktighet i kjelleren.

På sørenden av holmen, ved Holmenden, er det også rester av hus. Bolighuset og torvsjøen har rast sammen i løpet av de senere årene. Disse bygningene er det for sent å redde. I Storbukta er det bare grunnmurer som vitner om tidligere bosetting.

På Bonken (104/7) står det en privat hytte. Familien som eier Bunken hadde tidligere en eiendom på Sommersetet. Denne eiendommen ble overtatt av forsvaret i 1975, og da ble eiendom 104/7 fradelte. På slutten av 1970 årene ble det flyttet en bygning med tilhørende vedbod og utedo fra Sommersetet til Bunken. Vedboden og utedoet står ikke lenger, men eier har begynt å renovere hovedhytta.

Infrastruktur

Det har gått en strømlinje tvers over Bunken og inn på Årøya fra sørspissen. Linja gikk tvers over Årøya til området innenfor Kvennesbukta. Dette var gamle strømlinjer som forsynte Natoanlegget med strøm. Strømlinjen ble fjernet sommeren 2022.

Motorferdsel

Motorferdsel på land og i ferskvann i landskapsvernområdet er forbudt. Det er heller ikke lov med start og landing med luftfartøy, eller lavtflyging under 300 meter.

Det er likevel noen unntak fra motorferdselsforbudet.

Bruk av motorkjøretøy kan benyttes ved gjennomføring av militær operativ virksomhet, og rednings-, ambulanse-, politi-, brannvern-, og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten.

Bruk av motoriserte kjøretøy er også tillatt ved jordbruksdrift på de tidligere utnyttede jordbruksarealene som slått og annen åkerbruk.

Kystverket kan bruke motorisert transport ved eventuell nødvendig istandsetting av anlegg, melding skal da sendes til forvaltningsmyndigheten i etterkant. Kystverket har ingen anlegg innenfor landskapsvernområdet så det er ikke en aktuell problemstilling.

Øvrig motorferdsel det kan søkes om dispensasjon til:

Nødvendige motorferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg (ikke i tiden med ferdselsrestriksjoner)

Nødvendig motorferdsel i forbindelse med oppgradering/fornyelse av kraftledninger for heving av spenningsnivå og øking av linjetversnitt.

Det kan også gis dispensasjon til motorferdsel i forbindelse med vedkjøring.

Forvaltning

Årøya (VV00002299)

Innledning

Klima og miljødepartementet (KLD) er øverste myndighet for miljøforvaltningen i Norge. Departementet har ansvar for at den miljøpolitikken Stortinget har vedtatt blir gjennomført. KLD er overordnet myndighet for forvaltning av områder vernet etter naturvernloven, naturmangfoldloven og viltloven.

Miljødirektoratet er øverste fagmyndighet for naturvernområder i Norge og har hovedansvar for forvaltning av områder vernet etter naturmangfoldloven (eller tidligere naturvernloven). Miljødirektoratet avgjør hvem som skal være forvaltningsmyndighet for det enkelte verneområde, og er klageinstans for vedtak som er fattet av forvaltningsmyndigheten i det enkelte verneområde. Miljødirektoratet skal også veilede forvaltningsmyndigheten i praktiseringen av verneforskriftene.

Lyngsalpan verneområdestyre er forvaltningsmyndighet for Årøya landskapsvernområde med dyrelivsfredning og skal behandle og avgjøre alle søknader. Klage på vedtak skal gå via Verneområdestyret og sluttbehandles i Miljødirektoratet.

Statens naturoppsyn (SNO) er forvaltningens feltapparat og vil reagere med anmeldelse eller informasjon der lovbrudd påtreffes. Oppsynet rapporterer til forvaltningsmyndigheten. Forvaltningsmyndigheten har også et selvstendig ansvar for å anmelde/sanksjonere på lovbrudd som blir oppdaget.

Forvaltningsplanen skal klarlegge hvordan naturkvalitetene skal bevares ut fra overordnede forvaltningsmål og konkretiserte bevaringsmål. Konkrete tiltak som forvaltningsmyndigheten har ansvar for å sette i verk, fremgår under kapittel om tiltak og skjøtsel. Avsnittet med retningslinjer viser hvordan eiere og brukere av Årøya landskapsvernområde med dyrelivsfredning skal kunne fortsette sine virksomheter innenfor rammene som vernet setter.

Tiltaksplan

ID_TILTAK	PRI	Beskrivelse	Kategori	Bevaringsmål	Dato innlagt
ID_TILVV00002299_000000004	1	Fortsatt utmarksbeite for å bevare det åpne kulturlandskapet. Beiting skjer kun i sommerhalvåret. Øya beites av Lyngen villsaulag. Verneområdestyret skal bidra til å gjøre frakt av sau til og fra øya på en så enkel som mulig måte. Innkjøp av mobil landgang vil bidra til dette.	Beiting og lyngbrenning	Ikke valgt	
ID_TILVV00002299_000000001	2	Oppsett av informasjonsplakat om Årøya landskapsvernområde og artsplakat for sjøfugl. Dette skal festes på veggen til "dagsturhytta/grillhytta" i Vågen	Tilrettelegging og informasjon	Ikke valgt	17
ID_TILVV00002299_000000006	3	Ta vare på det eneste gjenstående huset som vitner om bosetting på øya gjennom flere hundre år - besøkspunkt med verneområde- og kulturinformasjon	Tilrettelegging og informasjon	Ikke valgt	
ID_TILVV00002299_000000002	4	Rydde søppel og avfall i landskapsvernområdet. Dette omfatter både marin søppel og rydding og sikring av de gamle bosettingene. Samarbeid mellom verneområdestyret og grunneierne (kommunene)	Annet	Ikke valgt	
ID_TILVV00002299_000000003	5	Kartlegging og rydding av piggråd fra krigen.	Annet	Ikke valgt	

ID_TILTAK	PRI	Beskrivelse	Kategori	Bevaringsmål	Dato innlagt
ID_TILVV00002299_000000005 6		Samarbeid mellom verneområdestyret og grunneierne Rydde de gamle slåttemarkene for trær slik at man får tilbake det åpne landskapet rundt de gamle bostedene.	Skjøtsel av (tre)vegetasjon	Ikke valgt	

Skjøtselsplan

Planbehov er ikke avklart

Besøksforvaltning

Plan innarbeidet som del av forvaltningsplanen

Naturmangfoldloven

Da naturmangfoldloven av 19. juni 2009 ble vedtatt med ikraftttredelse 1. juli 2009, ble naturvernloven ble opphevet. Selv om naturvernloven ble opphevet, gjelder verneforskrifter vedtatt i medhold av naturvernloven inntil Kongen bestemmer noe annet, jf. naturmangfoldloven § 77.

Naturmangfoldlovens § 48 åpner for at det kan gis dispensasjon dersom:

- det ikke strider mot verneformålet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig
- dersom sikkerhetshensyn gjør det nødvendig eller
- dersom hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig

Det følger av forarbeidene til naturmangfoldloven at den generelle dispensasjonen i § 48 ikke kan brukes for å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket. Bestemmelsen skal være en sikkerhetsventil for

tiltak som ikke kunne forutses eller spesielle/særskilte tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

I ordet «nevneverdig» ligger en ganske snever adgang til dispensasjon bare i de tilfeller tiltaket vil ha begrenset virkning for verneverdiene. Presiseringen er for å sikre at vernevedtaket ikke uthules gjennom omfattende bruk av dispensasjoner.

Det er viktig å være oppmerksom på at dersom det gis dispensasjon etter denne paragrafen skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette.

Det kan gis dispensasjon dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er først og fremst aktuell for tiltak av nasjonal betydning som ikke var kjent på vernetidspunktet.

Forskrifter gitt med hjemmel i naturmangfoldloven går foran andre lover eller forskrifter dersom det er ulikheter mellom bestemmelsene. Det øvrige regelverk gjelder i tillegg til verneforskriftene i områder vernet etter naturmangfoldloven. Med få unntak vil verneforskriften ha strengere bestemmelser som gjelder bruk og tiltak enn annet lovverk. Det er derfor naturlig at en søknad om dispensasjon først blir behandlet av forvaltningsmyndighete (verneområdestyret).

I naturmangfoldloven § 47 går det fram at forvaltningsmyndigheten har hjemmel til å utføre skjøtselstiltak. Det står videre at grunneier / rettighetshaver skal varsles om tiltak og få tilbud om å utføre tiltak på egen eiendom. Gjerding i forbindelse med beite vil være tilrettelegging for skjøtsel, og ikke et skjøtselstiltak i seg selv. Hvis skjøtsel skal skje i regi av andre enn forvaltningsmyndigheten må de ha dispensasjon fra verneforskriften. Dette gjelder ikke hvis skjøtsel gjennomføres på oppdrag fra forvaltningsmyndigheten.

Følgende retningslinjer skal følges ved skjøtsel i verneområdene:

- Alle skjøtselstiltak skal skje med utgangspunkt i forvaltningsplanen og i samarbeid med verneområdestyret og Statens naturoppsyn
- Gjennomføring av tiltak som medfører menneskelig aktivitet, som gjerding, søppelrydding eller fjerning av vegetasjon skal gjøres i perioden 15.juli - 1.mai for å unngå forstyrrelser i den sårbare hekkeperioden, unntak her vil være i de områdene som er unntatt fra ferdselsforbudet.
- Skjøtselstiltak skal ikke være til hinder for ferdsel i området

Med hjemmel i § 47 kan det foretas tiltak for å opprettholde eller oppnå natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet, herunder tiltak for å kanalisere ferdsel, fjerning av vegetasjon eller fremmede treslag og restaurering etter naturinngrep.

Skjøtselstiltak som innebærer høsting av naturlige ressurser eller en vesentlig endring i naturtilstanden slik den var da vernearbeidet tok til, kan ikke skje med hjemmel i § 47.

Adgangen til skjøtselstiltak gir også rett til nødvendig motorferdsel innenfor hele verneområdet uten grunneiers samtykke. Dersom det er nødvendig å passere eiendom utenfor verneområdet for å komme fram, gir naturmangfoldloven § 72 adgang til det. Berører skjøtselstiltak privat eiendom eller rettigheter i verneområdet skal eieren eller rettighetshaveren så vidt mulig varsles på forhånd. Økonomiske fordeler ved gjennomføringen av skjøtselstiltak tilfaller grunneieren eller rettighetshaveren.

Tiltak som ikke kan foretas med hjemmel i naturmangfoldloven § 47 krever avtale med grunneier.

Forskrifter gitt med hjemmel i naturvernloven og naturmangfoldloven gjelder ikke for virksomhet utenfor vernegrensene. I slike tilfeller gjelder naturmangfoldloven (nml) § 49 (utenforliggende virksomhet som

kan medføre skade inn i et verneområde). Det er viktig at grunneiere og andre offentlige og private instanser forvalter tilgrensende området i tråd med nml § 49, på en slik måte at ikke verneverdiene innenfor verneområdet blir forringet.

De miljømessige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 skal legges til grunn ved utøvelse av offentlig myndighet, jf. § 7, og bruken av prinsippene skal være synlig i begrunnelser for offentlige beslutninger som berører naturmangfold. Dette gjelder for eksempel behandling av dispensasjonssøknader og vedtak av forvaltningsplan.

De fem prinsippene gjelder henholdsvis kunnskapsgrunnlaget (§8), føre-var-prinsippet (§9), økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10), at tiltakshaver må dekke kostnadene ved miljøforringelse (§11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12)..

§ 8 om kunnskapsgrunnlaget:

Etter § 8 i naturmangfoldloven skal offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Videre skal kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen vektlegges. Under utarbeidelse av forvaltningsplanen er det benyttet eksisterende kunnskap fra egne registreringer og fra tilgjengelige databaser. Dette gjelder både fugle- og dyreliv, andre biologiske forekomster og kulturminner/-miljø. En del relevante kartlegginger og rapporter ligger vedlagt. Verneområdestyret anser at kravet i § 8 om at saksbehandlingen skal baseres på eksisterende og tilgjengelig kunnskap er oppfylt.

§ 9 om føre-var-prinsippet.

Beslutninger som påvirker naturmangfoldet skal så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap.

Verneområdestyret anser at tilgjengelig kunnskap er tilstrekkelig til å vurdere virkninger på naturmangfoldet. Føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 tillegges derfor liten vekt under utarbeidelse av plan, men vil tillegges vekt ved eventuelle fremtidige søknader dersom kunnskap om virkning av et tiltak ikke er god nok.

§ 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning.

Forvaltningsplanen gir nærmere retningslinjer for aktiviteter som kan tillates i verneområdene innenfor de rammer som er satt av naturmangfoldloven og verneforskrift. Samlet belastning på verneområdene er et sentralt moment ved vurdering av søknader om dispensasjoner fra verneforskrift. I forbindelse med forvaltningsplanen

er det utarbeidet konkrete bevaringsmål for ulike naturkvaliteter som grunnlag for overvåking av naturtilstanden. Dette vil gi et styrket grunnlag for å kunne vurdere samlet belastning av ulike aktiviteter i området. Utarbeiding av forvaltningsplan bidrar dermed til å ivareta prinsippet i naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning.

Etter naturmangfoldloven § 11 skal kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet bæres av tiltakshaver. Verneforskriften legger begrensninger på hvilke tiltak som kan gjøres i området. I dispensasjoner vil det normalt settes vilkår for å hindre eller begrense skade på naturmangfold, og tiltakshaver vil måtte dekke eventuelle kostnader knyttet til det å oppfylle vilkårene.

Prinsippet om miljøforsvarlige driftsmetoder, teknikk og lokalisering (§ 12) er blant annet relevant i forbindelse med behandling av søknader om dispensasjoner, både når det gjelder spørsmålet om dispensasjon bør gis og eventuelt hvilke vilkår som bør settes for å sikre verneverdiene. Prinsippet om beste tilgjengelige teknikker og driftsmetoder vurderes som aktuelt blant annet i forbindelse med skjøtselstiltak. Prinsippet om beste lokalisering vurderes som relevant i forbindelse med blant annet behandling av søknader om dispensasjoner, både når det gjelder spørsmålet om dispensasjon bør gis og eventuelt hvilke vilkår som bør settes (nml. § 12).

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 - 12 legges til grunn som retningslinjer i forbindelse med forvaltnings- og skjøtselstiltak, og ved behandling av søknader om dispensasjon fra vernebestemmelsene.

Verneforskrift URL

<https://lovdata.no/forskrift/2004-06-04-845>

Sentrale føringer

Klima- og miljødepartementets veileder om kapittel II i naturmangfoldloven

Klima- og miljødepartementets handlingsplan for styrket forvaltning av verneområder (2019)

Miljødirektoratets rundskriv om forvaltning av verneforskrifter (M106-2014)

Forvaltningsmyndighetens retningslinjer

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Landbruk og vedhogst		Verneforskriftene for Årøya landskapsvernområde angir i § 4, pkt. 8 at området kan brukes til beite og

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
		<p>bruk av gjeterhund i den forbindelse. Miljødirektoratet kan av hensyn til verneformålet mm ved forskrift regulere beitetrykket i hele eller deler av området.</p>
		<p>Verneforskriftene hjemler også vanlig jordbruksdrift på tidligere utnyttede jordbruksarealer, herunder åkerbruk og slått. Det kan brukes motorkjøretøyer i forbindelse med jordbruksdrift på de gamle kulturmarkene, jfr. verneforskriftene § 4, pkt. 2.</p>
		<p>Etter søknad til vernemyndigheten kan det gis tillatelse til (verneforskriftene § 5): - Motorferdsel i forbindelse med vedkjøring (punkt 2) - Oppføring av nye bygninger, gjerder og andre innretninger som er nødvendig for utøvelse av jordbruk i området (punkt 3)</p>
		<p>Utmarksbeite er en ønsket aktivitet i landskapsvernområdet, og er anført som et viktig tiltak for å bevare kulturlandskapet på Årøya. Beitetrykk og beiteregimet må planlegges sammen med forvaltningsmyndigheten og grunneierne, og evalueres hvert 10 år gjennom befaringer med hensyn til beitegrunlaget og eventuell påvirkning av fugle- og dyrelivet på Årøya. Helårsbeite tillates ikke, jfr. avtale mellom Lyngen kommune og villsaulaget. Oppsetting av eventuelle bygg og andre innretninger må omsøkes og vurderes av forvaltningsmyndigheten dersom det blir aktuelt. Det tillates ikke å oppføre gjeterhytte, eller annen hytte for overnatting. Det kan etter nøye vurderinger tillates oppsetting av skjul for beitedyra. Det kan også etter søknad tillates tiltak i fjæra for å lette landing med beitedyra.</p>
		<p>Tillatelse til bruk av motorferdsel i forbindelse med ettersyn eller sankning av beitedyr vil ikke bli gitt.</p>
		<p>Det er tillatt med uttak av trevirke til brensel, staur og lignende til bruk på stedet, jf. §4, pkt. 12. Det er grunneier, eller andre med tillatelse fra grunneier som kan ta ut trevirke.</p>
		<p>Forvaltningsmyndigheten kan ved skjøtselstiltak (NML § 47) ta ut trevirke. Eksempel her kan være fjerning av trær på gammel kulturmark for å fremme kulturlandskapet.</p>

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Friluftsliv		<p data-bbox="730 241 1385 383">Hele Årøya er statlig sikret friluftsområde, men tilrettelegging for friluftsliv skal hovedsakelig skje utenfor landskapsvernområdet, på den nordlige delen av øya.</p> <p data-bbox="730 427 1374 528">Bruken av verneområdet reguleres av verneforskriftene. All ferdsel skal skje varsomt av hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.</p> <p data-bbox="730 573 1374 864">Store deler av landskapsvernområdet har ferdselsforbud i perioden fra og med 1. mai til og med 15. juli. Unntak fra ferdselsforbudet er fra Kvennesbukta til Ytre Moltebærnesbukta på østsiden, og fra Sommarsetneset til Storbuktneset på vestsiden av Årøya. For unntakene gjelder ferdselen kun i et 100 m bredt belte fra sjøen, jf. § 3, pkt. 3.</p> <p data-bbox="730 869 1390 1081">Hunder skal hele året holdes i bånd i landskapsvernområdet, unntak fra dette forbudet er bruk av gjeterhund i kontrollerte former i forbindelse med gjeting, jf. § 4, pkt. 8. Ved eventuell jakt i medhold av viltloven kan det også benyttes jakthund, jf. § 4, pkt. 10.</p> <p data-bbox="730 1126 1390 1305">Forvaltningsmyndigheten og grunneier vurderer å ta vare på det gamle huset på Sommersetet, og la det bli ei "dagsturhytte" til allmenn benyttelse. Ferdsel til denne må i perioden med ferdselsforbud foregå sjøveien.</p> <p data-bbox="730 1310 1390 1456">Verneforskriftene legger ikke begrensinger på utøvelse av jakt etter viltlovens bestemmelser. Det er også etter verneforskriftene tillatt å bruke jakthund under jakt i verneområdet, jf. § 4, pkt. 10.</p> <p data-bbox="730 1500 1353 1568">Det er også tillatt med jakt på sel med gjeldende lover og forskrifter., jf. §4, pkt. 11.</p>
Jakt, fiske og havbruk		<p data-bbox="730 1615 1398 1715">Rettighetshaver, dvs. grunneier, har også rett til å ta bort egg eller dun i samsvar med viltloven, jf. § 4, pkt. 6.</p> <p data-bbox="730 1760 1374 1861">Grunneier har også rett til mulighet for opplag av båt på fast plass til eget bruk for grunneierne, jf. § 4, pkt. 9.</p> <p data-bbox="730 1906 1382 2007">Grunneierne på Årøya vil mest sannsynlig benytte kai utenfor landskapsvernområdet, men dette kan imidlertid være aktuelt for grunneier på Bonken.</p>

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Motorferdsel		<p data-bbox="730 241 1385 421">Forvaltningsmyndigheten kan også gi tillatelse til - fortøyningsfester for fiskeredskaper og båter, jf. § 5, pkt. 7. - etablering av fortøyningsfester i forbindelse med havbruk dersom dette ikke strider mot formålet med vernet, jf. § 54, pkt. 6.</p> <p data-bbox="730 465 1385 566">Etter søknad kan det også gis tillatelse til å gjøre tiltak mot vilt som forårsaker vesentlig skade, jf. § 5, pkt. 8.</p> <p data-bbox="730 589 1385 689">Motorferdsel på land og i ferskvann er forbudt. Start og landing med luftfartøy, og lavtflyging under 300 meter, er forbudt, jf. § 3, pkt. 4.</p> <p data-bbox="730 734 1385 835">Det er likevel noen former for motorferdsel som kan skje uten å søke om dispensasjon fra verneforskriftene:</p> <p data-bbox="730 880 1385 1048">Gjennomføring av militær operativ virksomhet og rednings-, ambulanse-, politi-, brannvern-, og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten, jf. §4, pkt. 1.</p> <p data-bbox="730 1093 1385 1238">Motorferdsel i forbindelse med eventuell vanlig jordbruksdrift på de gamle kulturmarkene som f.eks. slått, jf. § 4, pkt. 2. Pr i dag er det ikke maskinell drift av disse kulturmarkene.</p> <p data-bbox="730 1283 1385 1350">Forvaltningsmyndigheten kan også med hjemmel i verneforskriften tillate motorferdsel i området:</p> <ul data-bbox="730 1395 1385 1971" style="list-style-type: none"> <li data-bbox="730 1395 1385 1608">- Nødvendig motorferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende energi og kraftanlegg, jf. §5, pkt. 1. Dette arbeidet kan imidlertid ikke gjennomføres i perioden med ferdselsrestriksjoner som er fra og med 1. mai til og med 15. juli <li data-bbox="730 1653 1385 1821">- Oppgradering/fornyelse av kraftledninger for heving av spenningsnivå og økning av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i forhold til verneformålet, jf. § 5, pkt. 1. <li data-bbox="730 1865 1385 1971">- Ved nødvendig istandsetting ved akutt utfall skal det i ettertid sendes melding om motorferdsel til forvaltningsmyndigheten, jf. § 5, pkt.1.

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
		<p data-bbox="730 241 1401 309">- Motorferdsel i forbindelse med vedkjøring, jf. § 5, pkt. 2</p> <p data-bbox="730 353 1401 495">EL-sykkel: El-sykler regnes også som motorkjøretøy. Når et område har egne regler om motorferdsel, gjelder dette også for bruk av el-sykler.</p> <p data-bbox="730 510 1401 577">Oppføring av nye bygninger er i utgangspunktet forbudt i landskapsvernområdet, jf. § 3, pkt. 1.</p> <p data-bbox="730 622 1401 689">Forvaltningsmyndigheten kan imidlertid etter søknad gi tillatelse til:</p> <ul data-bbox="730 734 1401 1227" style="list-style-type: none"> <li data-bbox="730 734 1401 846">- Oppføring av nye bygninger, gjerder og andre innretninger som er nødvendig for utøvelse av jordbruk i området, jf. § 5, pkt. 3 <li data-bbox="730 880 1401 1059">- Oppføring av hytter og andre innretninger i samsvar med forvaltningsplan, i områder der dette ikke vil forringe verneverdien vesentlig. Det kan stilles krav til utforming av nye bygninger, jf. § 5, pkt. 4. <li data-bbox="730 1093 1401 1227">- Oppføring av nye anlegg, flytting av anlegg, og tilbygg til eksisterende anlegg for Kystverket, jf. § 5, pkt. 5.
Bygninger		<p data-bbox="730 1249 1401 1384">Aktuelle områder der det kan komme ønske om oppsetting av nye bygninger er i tilknytning til den eksisterende hytta på Bonken. Det har tidligere stått et uthus og utedo i tilknytning til denne hytta.</p> <p data-bbox="730 1395 1401 1686">Grunneier har ytret ønske om at dette skal kunne føres opp igjen. Forvaltningsmyndigheten vil se positivt på en slik søknad så lenge dette føres opp i tilknytning til den eksisterende hytta, og i samme stil og størrelse som de opprinnelige byggene. Eventuelt nye bygg må males/beises i farger som ikke skiller seg ut fra vegetasjonen. Det kan ikke bygges i siluett.</p> <p data-bbox="730 1720 1401 1787">Det gis ikke dispensasjon til oppsetting av flere bygninger til overnatting på Bonken.</p> <p data-bbox="730 1832 1401 2007">Det er et gjenstående bolighus på Sommersetet. Det er et felles ønske fra flere instanser at dette huset blir tatt vare på for ettertiden. Dette huset vitner om en bosetting på øya gjennom flere hundre år som opphørte ved at forsvaret kjøpte øya på 1970- tallet.</p>

Tema	Forskriftreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
		<p>Vedlikehold av dette huset kan med hjemmel i verneforskriftens § 3, pkt. 13 gjennomføres uten hinder. Det kan eventuelt senere komme ønske om flere bygninger i tilknytning til dette huset. Forvaltningsmyndigheten stiller seg positiv til å tillate bygging av uthus og utedo.</p> <p>Det er pr. i dag villsau på beite på Årøya i sommermånedene. Verneområdeforvaltninga ønsker å kunne legge tilrette best mulig slik at beite på øya kan gjennomføres på en lettvin og skånsom måte. Det vil kunne bli aktuelt med oppsett av skjul, eller andre anlegg for at dyreholdet på øya skal utføres på best mulig måte. Forvaltningsmyndigheten stiller seg positiv til dette. En dispensasjon kan etter søknad, befarings og vurdering opp mot det biologiske mangfoldet på øya tillates. Det vil settes vilkår om størrelse, utforming, plassering og krav om opprydding dersom behovet skulle falle bort. Kulturminnemyndighetene skal gis anledning til å uttale seg før vedtak fattes.</p>

Vedlegg

Årøya (VV00002299)

Filvedlegg

Type	Lagt til	Tema	Eksternt Opphav	Internt Opphav	Størrelse
	01.04.2022	Forvaltning av det statlig sikra friluftsområdet	Ishavskysten friluftsråd		2638 Kb
	01.04.2022	Faglige vurderinger	natur og samfunn AS		489 Kb
	17.06.2021	Registreringer av kulturminner på Årøya 2020	Nord Troms museum		1385 Kb

Kartvedlegg

Type	Lagt til	Tema	Eksternt Opphav	Internt Opphav	Størrelse
	14.01.2022	Kart Årøya	Lyngsalpan verneområdestyre		8243 Kb
	14.01.2022	Vedtatt vernekart			1590 Kb

